

Motion

1982/83:1150

Inge Carlsson m. fl.

Upphandlingen av myntämnena

I dagens ekonomiska kris är det viktigt att det förs en politik som underlättar företagets situation på exportområdet men lika viktigt är att öka ersättning av importvaror med inhemsk tillverkning. I den statliga upphandlingsförordningen borde man ta större hänsyn till de samhällsekonomiska aspekterna. Vidare så bör man ta hänsyn till vad som är ekonomiskt fördelaktigt på längre sikt. Detta kan gälla såväl funktion och driftkostnad hos ett projekt som behovet av att bevara eller utveckla en kompetens inom ett visst område.

Genom en större statlig upphandling till det svenska näringslivet inom olika produktionsområden så innebär det att vi kan öka volymerna och därmed få ner arbetslösheten.

Ett sådant område är tillverkningen av de svenska myntämnena. Huvuddelen av ämnen för mynt tillverkas fortfarande i Sverige, medan 30-40 % importeras från Västtyskland och Schweiz.

Det finns i Sverige inget förbud mot import av myntämnena, medan nästan alla andra länder har mer eller mindre officiella handelshinder.

Västtyskland importerar av säkerhetsskäl inte myntämnena för högre valörer än 50 pfennig.

Av samma skäl och med tanke på vårt stora underskott i byteshandeln borde vi tillverka de svenska myntämnena till en- och femkronorna i vårt eget land. Kapacitet att tillverka alla våra myntämnena finns.

En översyn av den statliga upphandlingsförordningen på detta område måste med det snaraste ske.

I maj 1981 lämnade det svenska företaget Gränges Metallverken en offert på myntverkets behov under första halvåret 1982 av ämnen för enkronor. Denna offert föregicks av förhandling med myntverket. Myntverket var berett att acceptera priset och anhöll hos regeringen att få verkställa upphandlingen utan hinder av föreskrifterna i upphandlingsförordningen.

Dåvarande regeringen avslog emellertid anhållan. När vi i dag känner resultatet av upphandlingen, kan det konstateras att myntverket och samhället hade tjänat ca 420 000 kr. på att acceptera offerten.

Vi har tagit del av myntverkets senaste protokoll från den 28 december 1982, protokollen I 16/82 och I 17/82. Av dem framgår att myntverket infordrat anbud för slutna upphandling av myntämnena för enkronorsmynt uppdelat på två positioner – position 1.00 A 309-326 om 54 000 kg och position 1.00 B 310-325 om 32 000 kg.

Av de åtta inkomna anbuden så var Gränges Metallverkens anbud 0:69

kr./kg lägre än Schweizerische Metallwerke Selve AB, trots detta så fick nämnda företag ordern på 32 000 kg.

Ur protokollet I 17/82 så hade Gränges Metallverken ett anbudspris som låg 0:57 kr./kg lägre än övriga företag. Verenigte Deutsche Nickelwerke fick tillverkningsordern på 30 000 kg femkroneämnen.

Enligt vår åsikt så måste en ändring ske så att dessa mynt i framtiden tillverkas i vårt land.

Kapaciteten finns och om man skall trygga den fortsatta produktionen och satsa på framtida investeringar så måste man garantera vissa produktionsvolymen av samtliga myntämnen.

Med hänvisning till motiveringarna ovan hemställs

att riksdagen beslutar att hos regeringen begära en översyn av upphandlingsförordningen för myntämnen samt att man begränsar myntvalörerna för utländsk import till 5-, 10-, 25- och 50-öringar.

Stockholm den 25 januari 1983

INGE CARLSSON (s)

HÅKAN STRÖMBERG (s)

MARIA LAGERGREN (s)

ANITA JOHANSSON (s)

MARGARETA HEMMINGSSON (s)

STURE THUN (s)